

ger det over paa Ministeren eller paa Kontroludvalget, tror jeg nok, man svækker Stillingen noget for ham.

At der skulde løbes nogen nævneværdig Risiko for Staten ved at foretage denne Deponering af 20 Mill. Kroners Obligationer til Sikkerhed for Bankens Forpligtelser, tror jeg ikke. Ser man paa, hvorledes Kreditforeningsobligationer ere funderede, og hvorledes Kreditforeningerne ere ledede, maa man sige, at selv om Taksationsforretningerne, der i alt Fald formelt danne Grundlaget for Udlaanene, ere alt andet end ideelle, ere dog Foreningernes Virksomhed saaledes, at danske Kreditforeningspapirer maa jevnstilles med de allerfineste Papirer. Jeg skal tillade mig at nævne et Eksempel hentet fra Østifternes Kreditforening, der i de 53 å 54 Aar, den har eksisteret, i alt har udlaant 491 Mill. Kr. Det Tab, som denne Forening har haft i denne lange Aarrække, andrager kun ca. 250,000 Kr. eller ca. $\frac{1}{2}$ p. m. af den udlaante Sum. Men Foreningen har i Øjeblikket i Reservefond et Beløb af ca. 11 Mill. Kr., og føjer man dertil Medlemmernes solidariske Ansvar, er det vistnok ikke uberegtiget at sige, at Foreningens Papirer ere saa fine, som man vel kan ønske, saa at der ikke vel kan tænkes at fremkomme noget Tab for Staten ved den Garanti, man saaledes paatager sig.

I Overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt, skal jeg udtale, at mine Meningsfæller og jeg mene at kunne forsvare at bidrage vort til, at Sagen gennemføres, og at „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ nu snart træder i Virksomhed, og at vi ikke se nogen Grund til, at Sagen ikke skulde løses i indeværende Samling.

Dalsgaard: Paa Grund af mit Forhold til en af vore Kreditforeninger føler jeg mig opfordret til at rette en varm Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har fremsat dette Forslag. Forslaget er jo i alt væsentlig i Overensstemmelse med de Ønsker, der gentagne Gange ere fremsatte fra Kreditforeningernes Side overfor den højtærede Ministers 3 nærmeste Forgængere. Det er derfor en selvsagt Ting, at Kreditforeningerne med megen Tilfredshed have set, at den nuværende Finansminister har taget disse Ønsker til Følge ved at fremsætte det foreliggende Forslag. Det ærede 4de Medlem for anden Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte, at det naturligvis var en Selvfølge, at Kreditforenin-

gerne vare tilfredse med Forslaget, men mente, at det egentlig ikke var noget, der kunde regnes Lovforslaget til gode. Jo, det synes jeg nu dog alligevel, det kan; thi naar Lovforslaget tilsigter at hidføre højere Kurser for Kreditforeningsobligationerne, er det dog en Behagelighed og en god Ting ved det, at denne Ordning foregaar paa en saadan Maade, at det har Kreditforeningernes fulde Tilslutning; og det er i Virkeligheden Mangel paa Tilslutning fra Kreditforeningernes Side tidligere, der i høj Grad har været medvirkende Grund til, at man ikke er kommet frem ad den Vej før.

Vore Kreditforeningsobligationer ere jo, som det allerede i Dag er blevet bemærket fra flere Sider i Salen, særdeles fine og solide Papirer. Det er en Opfattelse, der for længst er anerkendt her hjemme og som i de sidste Aar er trængt ikke saa lidt frem ogsaa paa de tyske Børser. Men naar vi skulle til Udlandet med vore Obligationer, lide de af to Mangler. For det første have vi saa mange forskellige Slags Kreditforeningsobligationer, hvilket allerede volder stor Vanskelighed ved Indarbejdelsen, og dernæst er der den Vanskelighed, at det enkelte Papir er temmelig lille efter udenlandske Forhold. Det var jo derfor ogsaa paa Afhjælpning af disse to Mangler, der toges Sigte, da daværende Finansminister Estrup i 1886 indbragte det første Forslag om Oprettelsen af en Hypotekbank, som vi have haft til Behandling her paa Rigsdagen. Og det har været disse to Mangler, man har taget Sigte paa ved alle de senere Forslag, der have været fremme, om Oprettelsen af en Hypotekbank eller Centralkreditforening, hvad man nu har kaldt det. Men, som sagt, det er ikke lykkedes at trænge igennem med noget af disse tidligere Forslag, og Grunden dertil har væsentlig været den, at Kreditforeningerne ikke have syntes rigtigt om noget af disse Forslag. Der er jo nemlig den Omstændighed til Stede, at vore Kreditforeninger ere ikke saa lidt forskellige; de udlaane paa meget forskellige Omraader og i forskellige Slags Panter, de have forskellig Alder, forskellig Størrelse af Reservefond og forskellig Størrelse med Hensyn til Udlaan osv., og alle disse Forhold medføre, at deres Kurser noteres noget forskelligt. Den Omstændighed, at nogle af dem delvis have samme Udlaansomraade, medfører ogsaa, at der kan blive nogen Konkurrence mellem de forskellige Kreditforeninger med Hensyn